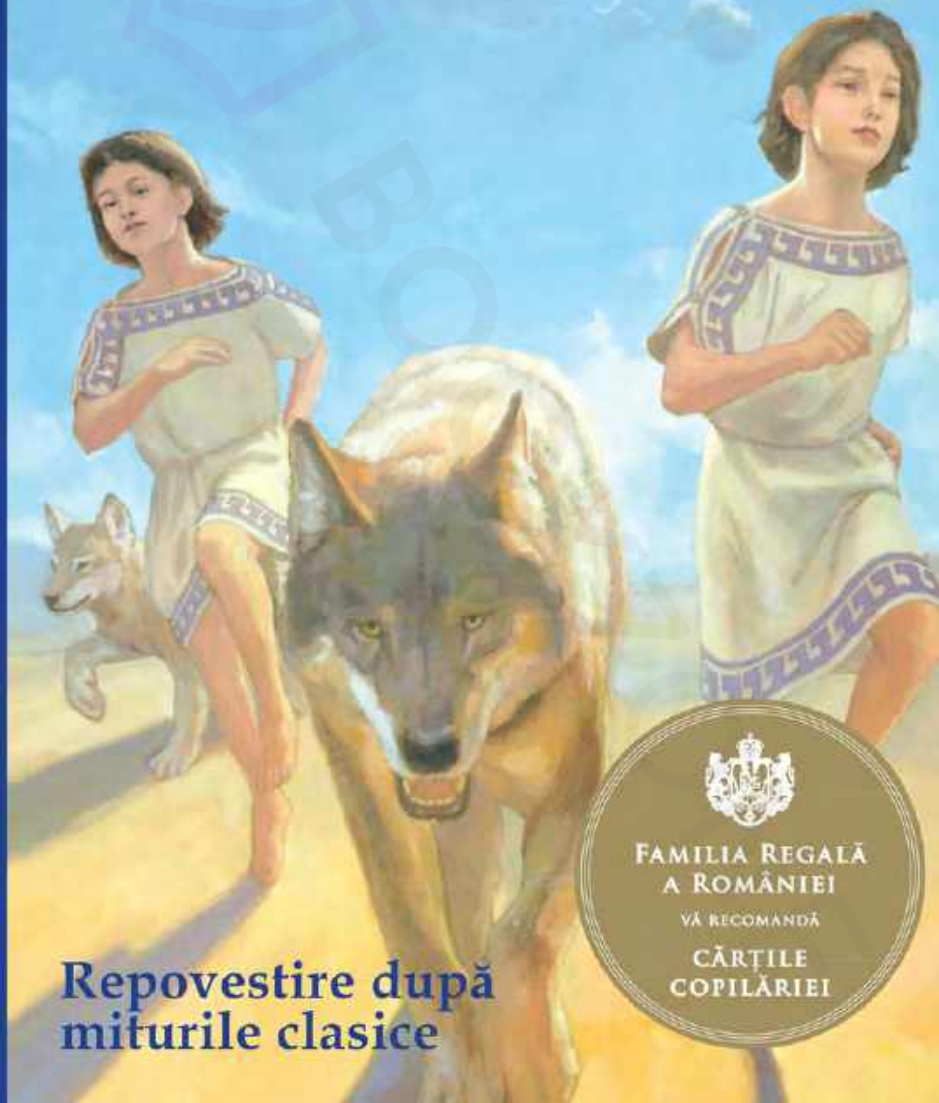

Mituri romane

Repovestire după
miturile clasice

FAMILIA REGALĂ
A ROMÂNIEI

VĂ RECOMANDĂ

CĂRȚILE
COPILĂRIEI

CUPRINS

Introducere în mitologia romană 7

CAPITOLUL 1

Stejarul și teiul 30

CAPITOLUL 2

Prometeu și Io 41

CAPITOLUL 3

Atlas și cea de-a unsprezecea muncă
a lui Hercule 51

CAPITOLUL 4

Romulus și Remus 59

CAPITOLUL 5

Fuga din Troia 71

CAPITOLUL 6

Creanga de aur 90

CAPITOLUL 7

Cupidon și Psyche 104

CAPITOLUL 8

Minerva și Arachne 123

CAPITOLUL 9

Oedip și Sfinxul 131

CAPITOLUL 10

Otos și Efialtes, gemenii giganți 138

Tu ce părere ai?

Întrebări pentru discuții 149

Notă către părinți și educatori

de Arthur Pober, doctor în educație 155

CAPITOLUL 1

Stejarul și teiul

*După Baucis și Filemon,
un poem de Ovidiu*

Totul era minunat pe Muntele Olimp, unde zeii o țineau tot într-o sărbătoare. La petreceri se dansa întotdeauna, iar mâncarea delicioasă era adusă de trei dintre frumoasele fiice ale lui Jupiter: Eufrosina, Aglaia și Thalia. Acestea erau cunoscute sub numele de Grații și erau muzele frumuseții, șarmului și bucuriei.

Dar Jupiter, împăratul zeilor, se plictisea. Nu dorea să mai guste din ambrozie, care era hrana zeilor. Nu mai voia să asculte cântecele pe care le cânta Apollo la liră și-și închisese

ochii, ca să nu mai vadă dansul Grațiilor, ce se repeta mereu.

Totul era insuportabil de desăvârșit.

– Mercur! tună Jupiter, chemându-și fiul preferat, pe care îl considera cel mai amuzant și mai dibaci dintre zei.

Mercur zbură la dreapta lui Jupiter cât de repede îl purtară sandalele sale înaripate. Știa că o astfel de chemare venită de la tatăl său ar fi putut să fie începutul unei aventuri.

– Da, tată! răspunse el.

– Vino cu mine jos, pe pământ. Vom pune la încercare bunătatea oamenilor din Frigia, ca să vedem dacă merită protecția mea specială, îi spuse Jupiter.

Cei doi zei se îmbrăcară ca niște călători săraci și își începură plimbarea printre muritori. Jupiter luase înfățișarea unui bătrân olog. Avea o mantie zdrențăroasă și se sprijinea într-un toiag, iar Mercur renunțase la sandalele înaripate, umblând desculț. Și astfel începură

să bată la ușile a sute de case, unele mărețe, altele modeste.

– Vă rugăm, ne puteți da o coajă de pâine și o gură de apă? întreba Jupiter.

– Aveți un locșor unde să ne odihnim picioarele? se ruga Mercur.

„Nu!” era răspunsul pe care-l primeau de fiecare dată. Locuitorii din Frigia le trânteau ușile în față alungându-i pe cei doi zei din casele lor.

– Oamenii aceștia nu merită protecția noastră, tată, spuse Mercur.

Jupiter era mânios: nu-i venea a crede cât de egoiști și de răi erau oamenii.

– Să mai încercăm la o casă, spuse Jupiter. Mă tem că voi fi nevoit să-mi îndrept furia răzbunătoare asupra locuitorilor acestui ținut.

Ajunseră lângă o căsuță care avea un acoperiș șubred, făcut din stuf. Casa nu oferea niciun adăpost împotriva furtunilor și era cea mai sărăcăcioasă și mai șubredă dintre toate locuințele pe care le văzuseră până atunci.

De fapt, era atât de mică și de sărăcăcioasă, încât nici nu putea fi numită casă. În grădina, era o singură varză pricăjită, iar în curte văzură doar o găscă slăbănoagă.

– Tată, oamenii din Frigia ne-au alungat fie că aveau case mărețe, fie că aveau locuințe umile. Dar cei care locuiesc aici abia au din ce trăi, spuse Mercur.

– Nu contează. Ne vom încerca norocul și aici, răspunse Jupiter și porni șchiopătând pe scările stricate, ciocnind apoi la ușă.

Aceasta fu larg deschisă.

– Ziua bună, călătorilor, le spuse încântat un bătrânel vesel.

– Poftește-i înăuntru, murmură bătrâna din casă.

Jupiter și Mercur fură nevoiți să se aplece, pentru a trece prin intrarea joasă. După ce pășiră înăuntru, văzură că se aflau într-o încăpere îngrijită și plăcută. Bătrânul cu chip blând se numea Filemon, iar bătrâna zâmbitoare și plină de viață, Baucis.

